

Aswoensdag 2020 jaar B

De allereerste woorden die God tot ons spreekt bij het begin van de veertigdagentijd zijn: “Keert tot Mij terug, van ganser harte”. Geen gedonder dus, maar heel duidelijk de taal van de liefde met een vraag of uitnodiging die zich richt tot iemand binnenkant, tot het hart.

Doorheen de eeuwen hebben gelovigen altijd de neiging gehad om de klemtoon te leggen op de uiterlijke tekenen van de vasten. Op zich is dat niet verkeerd, maar er schuilt wel een gevaar in: wat als die uiterlijke tekenen niet de vertaling van zijn onze binnenkant? Het is niet voor niets dat de profeet Joël vandaag waarschuwt: “Scheurt uw hart en niet uw kleren”.

Maar hoe doet ge dat dan, “uw hart scheuren”? Het begint met het eerste woord uit één van de belangrijkste gebeden uit het O.T., het Shema Israël. Het begint dus met luisteren. Niet in de zin van “gehoorzamen”, maar als “horen”; door eens wat meer aandacht te geven aan die dialoog in uw binnenste met God.

De vasten is een tijd van verinnerlijking, verstillig. Een tijd waarin we alles wat we doen, zeggen, denken en voelen wat meer proberen te delen met God.

Natuurlijk hoort daar ook meer aandacht bij voor onze naaste, vooral met degenen die het moeilijk hebben, materieel of geestelijk. Maar het begint met die stap naar God. En misschien mag ik u daarbij op een paar dingen wijzen als hulp. Iedere dag vieren we de H. Mis. Iedere dinsdagavond is er een half uur aanbidding en iedere woensdagochtend bidden we de lauden. Waarom eens niet proberen aan te sluiten bij één van die vieringen? Want ruimte maken voor God werkt soms beter als het samen met anderen gebeurt. Amen.

Johan Goris, pastoor